

Sagen angaar, kan jeg ikke læse Loven af 26de Marts 1870 § 6 paa anden Maade, end at det er absolut i sin gode Orden, at disse Honorarer, her er Tale om, skulle bevilges paa Finansloven.

Saa have vi i Dag hørt forskellige Beklagelser, dels fra den ærede Konseilspræsident, dels ogsaa fra Krigs- og Marineministeren, om de knappe Bevillinger paa de ekstraordinære Budgetter for Krigs- og Marineministeriet. Der er sagt af begge disse Ministre, at de ordinære Budgetter kunde man i det væsentlige være tilfreds med, men navnlig Krigsministeren har beklaget sig over Beskæringerne paa det ekstraordinære Budget, og han har talt om Fare for vort Land i saa Henseende. Disse Bemærkninger have mindre Interesse, særlig da de paagældende Ministre dog endte med at bemærke, at de ikke finde Anledning til at stille Ændringsforslag. Derimod har det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, i Anledning af den samme Omstændighed ogsaa udtalt sin Beklagelse og kom derved med en Ytring, som jeg vil tillade mig at protestere imod. Han sigtede nemlig mig eller rettere sagt mine Meningsfæller, Flertallet i det andet Ting — saa jeg maa tage mig af det samme — han sigtede os, som ikke ere enige med det ærede Medlem og hans Meningsfæller, for at være „lige glade“ med Hensyn til Forsvaret; han sporede en vis „Ligegladhed“ med Hensyn til Forsvaret. Det maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Jeg maa hævde, at vi have Forsvarsfølelse lige saa vel som det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Det ærede Medlem har ikke Lov til at beskyldte nogen af os for Mangel paa Forsvarsfølelse. Men derimod vil jeg have Lov til at sige: Den Maade, hvorpaa de Herrer paa den anden Side i 20 Aar og der over, kan jeg gerne sige, have benyttet noget af det helligste og bedste, der ligger i enhver dansk Mands Bryst, i partipolitisk Øjemed, har gjort ubodelig Skade. Og det, at man paa samme Vis har brugt Masser af Millioner imod den lovgivende Magts Samtykke, har ogsaa gjort ubodelig Skade i forskellige Retninger. Jeg har sagt flere Gange i denne Sal, at Provisoriet har slaaet dybe Saar i vort Folk, som sent læges, og her ere vi paa et Omraade, hvor Provisoriet har slaaet dybe Saar. Det er min Overbevisning, at de Herrers Fremfærd i de sidste 20—25 Aar har gjort Forsvarssagen ubodelig Skade, de have forkludret og ødelagt den saaledes, at det maaske kan vare længe, inden der kan raades Bod paa den

Ødelæggelse, der er sket; det vil i hvert Fald være umuligt for Højre at raade Bod paa denne Sag paa ny.

Den ærede Finansminister var inde paa at tale en Del om den finansielle Stilling, og det er jo naturligt, at han som Finansminister maatte komme ind derpaa. Han skildrede den finansielle Stilling temmelig mørkt, men jeg kan slet ikke være enig med ham i det Billede, som han gav af den finansielle Stilling. Ganske vist er Kassebeholdningen i dette Øjeblik ikke særlig stor, deri har den ærede Finansminister Ret, men at der er en særlig Nødtilstand til Stede, kan jeg ikke se. Men fra anden Side set er jo den finansielle Stilling, naar vi se paa Virkeligheden, meget god. Selv paa dette Finanslovsforslag, som jeg her holder i min Haand, overstige Indtægterne Udgifterne med et Beløb paa henimod 10 Mill. Kr., og naar der er et virkeligt Overskud paa 10 Mill. Kr., kan man ikke klage over den finansielle Stilling. At man har Raad til at bevilge omtrent 13 Mill. Kr. paa Finanslovens § 27 til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, som man kalder det, er ogsaa et Vidnesbyrd om, at den finansielle Stilling i Virkeligheden er meget god. Nu ved jeg nok, at der er adskillige af disse Millioner, som burde opføres andetsteds, men i alt Fald den største Del af dem er alligevel Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld. Desuden ved den højtærede Finansminister lige saa godt som jeg, at hvad der her budgetteres paa Indtægtssiden, i Reglen bliver overskredet paa Statsregnskabet. Statsregnskabet kommer til at at foreligge med et Beløb, der er adskillige Millioner derover, simpelt hen af den Grund, at man — hvad der kan være rimeligt og klogt — budgetterer lavt. Man budgetterer i Henhold til de 3 eller 5 foregaaende Aars Gennemsnit, og som Følge deraf kommer den virkelige Indtægt adskillige Millioner Kroner højere. Det skulde gaa underligt til, om det samme ikke blev Tilfældet for det kommende Finansaar. — Kassebeholdningen skal jeg ikke omtale videre. Jeg kan ikke se, at der er noget særligt i Vejen. Jeg tror nok, at den højtærede Finansminister vil komme over, hvad det kommende Finansaar kræver, med de Midler, der ere forhaanden. Det er mit Haab og min Tro.

Med Hensyn til Statslaanet, som den højtærede Minister har omtalt og anser for nødvendigt, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad jeg saa ofte har omtalt, at jeg